

CA-NOSTRA

*** ANY OCTAU.—NÚM. 343 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 26 DE DECEMBRE DE 1914 ***

DESPEDIDA

EL MOTIU

El setmanari CA-NOSTRA es despedeix del públic, després d'haver conviscut espiritualment uns vuit anys amb sos amics i subscriptors. No's retira amb motiu de qualque fracàs. Mai a Inca havia tengudes tantes simpaties i subscripció. El soscaire de l'estiu li creà admosfera.

CA-NOSTRA se retira per fer lloc a un altra setmanari que s'entregarà tot exarevel·lo.

Fa una mesada que, volguent reforçar el setmanari, cridàrem a un estol d'amics que si no eren col·laboradors constants de CA-NOSTRA, sempre podríem comptar amb ells. De les distintes reunions tengudes en sortí un pla, un cos de Redacció i una petita divergència per qüestió del nom. I nosaltres que trobam que dir an aquells que no fan ni dexen fer res, no volguérem imposar nostre criteri aferrat al simpàtic i significatiu nom de CA-NOSTRA, temorosos de no refradar l'entusiasme per una cosa bona i bella, com esperam que serà el nou setmanari; i vet aquí explicat el motiu de la desaparició del periòdic dels Caragols.

NOSTRA ACTUACIÓ

En nostra *Escomesa* al públic, prometerem esser gent de CA-NOSTRA, mallorquins a carta cabal, fer obra de restauració social cristiana i posar en primer terme la religió i les bones costums. Crèim no haver-nos separat de la norma que mos trassarem; estam al meteix lloc. Si'ls treballs de redacció, degut a les circumstancies, són estats individuals, l'acció general del setmanari és estada ampla, nutrint-se d'excel·lent col·laboració que ha avaluat nostres columnes en composicions literàries, havent publicat inèdit o reproduït unes 400 poesies de bons autors mallor-

quins. Les columnes de CA-NOSTRA sempre han estat ubertes a totes les bones propagandes que's son presentades de religió, moralitat, sociologia i fins política, apoiant els partits mes afins a la Iglesia catòlica. Si qualque empresa de finalitat laudable, ha quedada un poc resagada, se deu a sos factors que no han volgut aprofitar-se d'aquest element de publicació. Massa hem demostrat tenir un esperit ampla per tots. Extrem és aquest, que voldríem que quedàs acentuat en la memoria de nostres amics per fer desvenexer certes especies.

No és cosa de fer l'apologia de les coses bones que hem fetes; basta dir que nos retiram tranquils de nostra acomesa, en la satisfacció d'haver arxivat, en la colecció de CA-NOSTRA, l'història d'Inca de vuit anys, que hem procurat trascriure en poques paraules i suma fidelitat, fugint del vici de la ponderació.

INIMICS

Les campanyes que'n el trascurs de nostra vida periodística hem empreses fundats amb motiu de moralitat, cultura o educació, nos han creats inimics i grossos. An els pobles petits no hi ha suficient cultura o educació social per llegir en serenitat la crítica que fa'l periòdic de fets pecaminosos, valdament aquests ja estiguen desfavorablement judicats per la opinió pública. Gazetes que a les grans poblacions no tendrien gens d'importancia, aquí han mogut gran rebumbori i persecussió.

Consti: que si CA-NOSTRA té inimics nosaltres no hu som de negú, ni sabem guardar rencor per negú. Quant hem criticat un fet (sempre són estats públics i mai nos hem aficat en la vida privada) ho hem fet per conciencia, en la convicció de que cumpiem un dever

i feiem un bé. Potser que qualque vegada no hagem acertat; pero suposam que negú duptarà de nostra paraula i de nostra bona intenció.

No sempre hem manetjada la crítica, guardant-la solament per casos de verdadera necessitat de reprensió i protesta, preferint educar i elevar el poble amb articles de propaganda religiosa i de regionalisme cristià.

FALTA DE PROTECCIÓ

D'Inca, si la memoria no nos és flaca, han sortides vuit publicacions. La que ha durat mes temps és CA-NOSTRA. Entre'ls motius secundaris en que's puguen fundar la seva desaparició, salta a la vista la falta de protecció dels inquers. El periòdic local que ha tengut més subscripció a Inca no ha lograt gaire més que un centenar de abonats, quant l'hauria de sostenir en tres-centes subscripcions per quedar el seu nom a bon lloc.

Dona vergonya que això succeesca a Inca a on totes les iniciatives troben franca acullida. I no ens dona vergonya propiament per la pobresa a que's veu reduïda la premsa local; sino més per lo que significa això en respecte a la il·lustració i poc gust d'Inca en les coses de cultura. Una població que ha tengut caudals per una plaça de toros i un teatre magnífic, que té quatre iglesies, que sosté, en confort modern, una quinzena de societats i mes d'un centenar de tavernes i que n'hi ha que voldrien donar carta de naturalesa a sa prostitució, perque la ciutat petita tengues més *ciudadania*; aquesta població, repetim, ofereix el trist contrast de que les publicacions que son la seva propia veu, s'hagen de sostenir de l'heroisme de sos propietaris que a la fi se rendeixen.

Venturosament estam en moments evolutius. El millorament que's nota fa una temporada en l'ensenyança de les escoles i de la joventut, i els elements

que compondrà la redacció del setmanari nou, mos donen l'esperança que tindrà vida florida i polent. Llevors els qui hem treballat a CA-NOSTRA tindrà la satisfacció d'haver-nos retirat, com son pare retut, per donar pas a la vida a la novella publicació **La Veu d'Inca**.

LA REDACCIÓ.

AL EXQUISIT POETA ANDREU CAIMARI

AGRAINT-LI UN ENEMPLAR DEL SEU POEMA

"IN HOC SIGRO VINCES,"

A l'ombra augusta de la Creu
heu desplegat vostra senyera
y haveu cantat a plena veu
l'antiga Roma y sa quimera.

Solemnement pontifical
ha ressonat vostra tonada
com la corrent imperial
del Tiber d'aigua purpurada.

Batecs de màrtirs esfullats
com roses vives y sagnantes.
Aleteig dolç de salms sagrats...
Tals han estat vostres complantes.

El flam de vostra veu tranquila
d'esglai semblava apagar-se
com si hi bufàs sobtat l'alè
misteriós d'una sibila...

Davant grandesa tan cumplida
aplec avuy mon volar breu;
per meditar com prega-deu
damunt ma branca recullida.

GUILLÈM COLOM FERRÀ.

Sóller y Decembré de 1914.

El dò de la paraula constitueix la nota distintiva del home, l'insignia de la noblesa racional. Per ço la vella poesia homèrica, acostumada a qualificar cada objecte amb un adjectiu poderosament caracteritzador, sempre que anomena els homes ne diu *homes parlants*. Doncs envilir i bestialitzar aqueixa insignia de la dignitat humana, ¿no serà sacrilegi i un rebaixament execrable? Heus-aquí lo que fa tota paraula innoble i obscena, tota blasfèmia que's profereix. Adhuc prescindint de les altes consideracions religioses, que mostren el mal-parlar com ofensa a Deu, resta un delict de *lesa dignitat humana*. De manera que, tots aquells que mal-parlen i blasfemen, per a *fer d'homes*, no consegueixen sinó tot lo contrari: degradar-se...

Però lo que més sorprèn és la desaprensió amb què molts dels catalans fan servir el propi idioma per escupidora de tota indecència i grolleria. Lo que persones educades no s'atrevirien a dir en foraster, ho llencen sens escrúpol en la llengua materna, que diuen estimar, en la llengua que és l'*alma mater* de tot el ressorgiment de Catalunya. Així cometem, també, un delict de *lesa patria*.

Es precis acabar amb un vici tan vergonyós. Qui no's resol a fer tot lo possible per esmenar-

se'n, que no invoqui ni la moral, ni la civilitat, ni la decència, ni dignitat, ni patriotisme.

M. COSTA I LLOBERA

PER LA PAU

¡Per caritat! preguem per la pau i demanem a Déu que aparti de nosaltres l'assot de la guerra. Considerem que hi han

Millions d'homes que's maten

puix les estadístiques publicades en diaris i revistes acusen que hi han a Europa solament, més dels setanta-set per cent dels seus habitants que estan en guerra: o sia més de les tres quartes parts: dels quals n'hi han uns quinze milions activament en files i amb les armes a la mà. I d'aquests, comptant solament els qui estan en les línies de foc, no serà pas exagerat que suposem que hi han dos milions d'homes que dies i dies, sens parar, s'estàn ferint i matant, destruint-se per tots els medis possibles, odiant-se i malintant-se amb tota ira... ¡Com esgarrifa el pensar en aquest estrepitós concert d'horror!

Suposem que d'aquests dos milions de combatents, cada grupu de cent homes, amb un dia de lluitar, no més fa una baixa a l'enemic, sia mort, sia ferit. A primero vista sembla exageradament moderada aquesta proporció. Però qui tal pensi, que provi d'agafar la ploma i treure el compte i treure el compte i veurà la xifra esparveradora que li resulta amb sols aquestes quantes setmanes de foc i sang.

Si algú, després de considerar una cosa tan tremenda, sent encara la més petita simpatia per la guerra, heurà de confessar sincerament que no té entranyes de caritat.

Si sortint de la linia de foc anem als pobles i ciutats, allà on han quedat les dones, les criatures, els no aptes per les armes, trobarem

Millions de persones que'ns demanen auxili

La flor i nata de les nacions que combaten han anat a la lluita; tot lo que era joventut, força, treball, activitat poder, tot està al servei de la mort i de la destrucció. ¿Quantes families hi han sense el cap i puntal de la casa, quantes mares sense fills i quants fills sense pare? Els convents estan amb les celdes buides; els Seminaris des-poblats en massa; molts altars sense sacerdot que hi sacrificui; escoles sense mestre; tallers sense obrers; els camps sense pagesos i amb les cullites perdudes; fins els remats sense pastura... Tot plora i gemega. Tot fretura pau i solament pau.

I totes les ànimes qui ploren desgracies i dolors humanament inevitables, se giren instinctivament a l'Únic qui els pot donar conort i pau, i al demanar amb llàgrimes de fel la pau ansiada a Déu Nostre Senyor, poden dir-li convençudes plenament: Si tots els cristians us demanaven la pau com nosaltres, Vós, Senyor, ens la concediríeu...

Si: totes aquestes ànimes reclamen nostre auxili, no d'armes ni de medis de destrucció, que masses n'hi han, sinó de les nostres oracions. ¡Pensar que de fet els hi neguem aquests socors! ¡Què deu pensar i sentir Déu de tants

Millions de cristians que no preguen!

I nosaltres som d'aquests. ¡Ai! la oració, arma omnipotent del cristià, és desconeguda: desestimada i oblidada de la immensa majoria de cristians. I els qui fan vida de pietat o pertanyen a

alguna associació devota, i en particular els associats a l'Apostolat de la Oració, és evident que's fan més culpables no servint-se del remei de tots els mals, la oració fervorosa, quan les desgracies del nostre pròxim ho reclamen tan imperiosament de nostra caritat. Si nosaltres no som misericordiosos amb els nostres pròxims, ¿com podrem demanar misericòrdia davant de Déu?

I no pensi ningú que la seva oració valgui poc, puix les oracions de tots plegats sempre són escoltades. Si Jesús va dir que sols dos o tres reunits en son nom, qualsevol cosa que demanin els hi serà concedida per son Pare celestial, ¿com no's conceirà la Pau si li demanem tants i tants cristians plegats? És impossible que no sien escoltades les oracions de molts aplegats, diu Sant Ambrós. Deixem tot partidisme en contra de ningú, que això refredaria la nostra oració, i demanem ben fervorosament per tots i abraçan-los a tots amorosament, amb un cor ben magnànim i caritatiu. Preguem tots i obtindrem la major de les victories, *imposant* una pau que cap força ni potència humana pot imposar.

PREGUEM I TINDREM PAU

ORACIONS PER LA PAU

La millor manera de pregar a Déu per la pau és unir-se espiritualment amb el sacerdot al celebrar la Santa Missa, i resar juntament amb ell les oracions següent, que són les del Missal:

ORACIÓ COL·LECTA

que diu després del Gloria

Oh Déu, de qui vénen els desigs sants, els pensaments rectes i les bones obres: doneu als vostres sirvents aquella pau que'l món no pot donar, a fi de que, tenint posats els nostres cors en els vostres manaments i desaparecuda la por dels enemics, els temps esdevinguin tranquils amb vostra protecció; per Nostre Senyor Jesucrist, qui amb Vós viu i regna en unió del Sant Esperit per tots els sigles dels sigles. Amén.

ORACIÓ SECRETA

que diu després de l'Orate fratres

Oh Déu, qui no permeteu que sien commoguts pel terror els pobles que en Vós creuen: digneuvos acceptar els precis i sacrificis que us ofereix el poble, a fi de que, donada la pau per vostra misericòrdia, els pobles cristians esdevinguin segurs de qualsevol enemic; per Nostre Senyor Jesucrist, qui amb Vós viu i regna en unió del Sant Esperit per tots els sigles dels sigles. Amén.

ORACIÓ POSTCOMMUNIO

que diu després de combregar

Oh Déu, autor i amant de la pau, a qui conèixer és viure, a qui servir és regnar; protegiu als qui us imploren,

de tota escamesa, a fi de que'ls qui confiem en la vostra protecció no temem les armes de cap contrari; per Nostre Senyor Jesucrist, qui amb Vós viu i regna en unió del Sant Esperit per toté els sigles dels sigles. Amén.

Les ànimes fervoroses que combreguen diàriament o sovint, procurin demanar la pau en l'acció de aràcies. Aquelles qui estàn més avesades al sacrifici per estar lligades amb els sants vots, podrien oferir a Déu alguna mortificació particular. La penitència sacramental podria ser imposada o oferta amb la mateixa intenció. Els seglars podrien fer vot o prometença (sens obligar-se a pena de pecat de cap mena ni de cap manera) d'assistir a la Santa Missa cada dia mentre duri la guerra i resar les oracions dites per la pau; o bé els que no poden, per ses ocupacions, assistir a la Missa, resar el Rosari afegint-hi les oracions esmentades. Al menys podrien resar-se les oracions amb tres Parenostres, incluint-les en les nostres oracions del matí o del vespre. I serà cosa molt utilíssima fer-les resar an els petits, qui per sa ignocència tenen gran poder davant de Déu.

De una fulla publicada per l'Editorial Ibèrica de Barcelona.

¿PROGRESO?

Un poco más de «cultura» y un poco menos de «progreso». Con esta fórmula pudiera expresarse lo que hoy necesita Mallorca. La palabra «progreso», de filiación democrática, suena algo a progresista; a mí no me hace mucha gracia, ni la palabra ni la idea que vulgarmente expresa, que es, además de hueca, cursi y demodée. Entre nosotros circula hoy demasiado.

Mallorca «progrés», sí; pero ¿que quiere decir eso? ¿Que estamos abandonando las diligencias por el ferrocarril, y pronto andaremos en tranvía eléctrico? Muy bien, ahora solo nos falta una cosa, un pequeño detalle, y es saber adónde vamos. Porque si no vamos hacia arriba, tanto valdría ir en burro, o a pié. Solamente la ascención a las altas regiones del espíritu justifica esas prisas y estas comodidades del camino.

Y como yo veo por todas partes una completa ausencia de todo anhelo o inquietud espiritual, nuestro adelanto me deja frío. No solo eso, sino que o veces da la impresión de un peligro para nuestra cultura de verdad. Siento a veces el temor de que lo poco de alma que nos queda muera sepultado por una ola de progreso analfabeto.

Nada hay que decir, ni aun por parte de los arqueólogos que estén en sus cabales, contra las urbanizaciones, y alumbrados, y ferrocarriles, y vapores nuevos. Pero éstas son cosas que están muy bien cuando no vienen solas. Lo sensible es que un país que tiene una historia, y una tradición artística, y un alma propia, y una nobleza, cifre todos sus ideales en el progreso a la americana, y lo intolerable es que una generación de espíritu indigente y de una incultura plebeya haga *tabula rasa* del pasado de Mallorca, pa-

ra fabricar otra Mallorca nueva, que no puede ser más que una vergüenza, a su imagen y semejanza.

Resígnese a verlo impasiblemente las sensibilidades embotadas o adormecidas, los indolentes, los desengañados y los fatalistas. Los que tenemos conciencia de nuestra misión de jóvenes debemos aprestarnos a trabajar para que ello no sea, combatiendo la falta de idealidad, la ignorancia, la incultura en todas sus formas, aunque deslumbré a las gentes con la antorcha del Progreso.

ALANÍS DE LA LUNA.

Noves d'Inca

Donàm les bones festes de Nadal a les dignes autoritats locals i provincials, a nostros amics i subscriptors que han sostengut el setmanari en los seus treballs o suscripcions. A tots los donàm les gracies pel seu encobaiment, dessitjant-los la pau i la felicitat que dona la gracia del Minyonet de Betlem, i los ho dessitjãm per enguany i pels molts anys que visquin. Amen.

Suplicam a nostros subscriptors de fora que están en descubert amb aquesta Administració, que's dignin enviar-nos el seu import en sellos de correu o amb altres conductes.

ENTRONISACIÓ.—El dia de Nadal se fé la Entronisació del Cor de Jesús a casa del fotògraf i pintor D. Bartomeu Payeras. Presidí el piedós acte'l Superior de Franciscans P. Cerdà i fou solemnisat per l'Escolania de Sant Francesc que cantà les parts cantables amb acompanyament de armonium.

Al final de la festa, En Tomàs i En Francesc, fills de la familia, aspirants al sacerdoci, mos sorprendueren en dos números agradables. El primer renuncià un discurs alusiu a l'acte i el segon cantà la sibil·la que la nit abans havia cantada a la Seu.

El quadre entronisat és una bella Pintura del Sr. Payeras que revela dolçura i misticisme.

Els convidats foren obsequiats amb un refresc, sortint tots agradablement impressionats d'aquella festa i d'aquella familia.

CONVELACENTA.—El dia de Nadal devallà a baix D.ª Maria Bennassar ja casi completament restablida de la malaltia que l'ha tenguda llarg temps al llit.

Mos ne alegrem ferm.

A nostra Llibreria s'han rebudes les Conferències del P. Victor Van Tricht. En 30 o 40 cèntims que vos gasteu teniu per passar un dia deliciós en la lectura d'una deliciosa conferència que sempre serà de bona digestió.

FESTES.—Va ésser ben hermosa i solemne la de Ntr.^a Sr.^a de l'Esperança celebrada a Sant Francesc i costada pe'l fabricant de texts D. Vicens Ensenyat, que cada any tributa aquest obsequi a la patrona de sa Fàbrica.

També resultaren molt solemniais, en la vigília de Nadal, les matines de la Parroquia i Sant Francesc a on acudí molta gent que guardà la compostura deguda.

LA RIFA.—Lo que és enguany hem quedat ben emperbocats tots els jugadors a la rifa de Nadal. Ni una joia petita per enllapolir la gent i donar ganancia an en Pafort, han tret a Inca. ¡i pensar que és estat una innocentada que mos costa un grapat de mils duros! N'hi ha que hi jugaren el gall de Nadal i ara la panxeta ha quedada ruada i la bossa buida; en ésser desgraciats heu són i foris.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Dia 15 morí Na Francisca Amer i Mateu a l'edat de 18 anys, després d'haver rebuts els sacraments i sufrida sa malaltia que l'ha duita al sepulcre amb resignació cristiana.

Donam nostro afectuós condol a sos atribulats pares i familia, dessitjant-los molts d'anys de vida per poder pregar per l'ànima de la difunta, que Deu haja trobat en estament de gracia i vaja a gaudir de la gloria eterna.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat

Bessó	a	98'50	el quintà
Blat	a	23'50	la cortera.
Xexa	a	24'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	10'50	id.
id. foraster	a	10'00	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	21'50	id.
id. per bestia	a	21'00	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	38'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	05'25	
Safrá	a	03'75	s'uns.
Porcs		12 a 13	

INTERESANTE

ORTOPÉDICO HERNIÓLOGO EN INCA

El auxiliar representante del reputado ortopédico de Madrid, Don Jerónimo Farré Gamell, director propietario del Gabinete Ortopédico de Madrid que fundó el año 1897, hoy día de fama universal entre la clase médica, recibirá en INCA, los días 18, 19 y 20 del mes de Enero, de 11 a 1 y de 3 a 6, en la FONDA JANER, a los que padecen de: *Hernias (quebraduras)*, o de cualquier otra cosa de afecciones ortopédicas, como *desviaciones del espinazo, coxalgica, parálisis infantil de las piernas, desviaciones de las rodillas, corvaduras de la tibia, pies equinus, varus y valgus, tarsalgia de los adolescentes o pie plano doloroso, abultamiento del vientre, etcétera*, desean encargarle alguno de los

aparatos de su sistema especial, proclamados como los únicos científicos por todas las eminencias médicas. Con su método de que es inventor (patente 27.791) se dominan todas las HERNIAS por antiguas y voluminosas que sean.

Piernas artificiales, cualquiera que sea el sitio de la amputación.

Todos los aparatos se construyen para cada caso determinado, y por tanto, se precisa ver a la persona que lo necesita, sin cuyo requisito no podrá aceptar ningún encargo. De otro modo sería imposible obtener el éxito que se persigue.

Enviaremos gratis a quien lo solicite nuestra interesante obra de 290 páginas, titulada *Hernias y cuestiones enlazadas con sus tratamiento*.

En MADRID, en su Gabinete Ortopédico, Carrera de San Jerónimo, núm. 37, pral.

EPIGRAMAS

—Per doló es milló *calmant*
Es dar-li *ais*, Salvadó.
—Picats, cuits, ¿Com va milló?
—¡Los has de fer gemegant!
—Ses teues faves, Joan,
Sols no volen coure gens.
—Posse-hi quatra prèbes covents
I t'assegur cert que courán.

Un día un albardané
Puntatjava una guiterra,
I tratatjant, erra, qui erra
Se creia fé gran papé;
Fins qu'un amich li digué,
Cansat de sentí rapà:
—Vos, cosint un albardà
Treuriau es punts més bé...

Deia un métje a son veinat,
Qu'es un que no ls hi empàtan:
—¡Tants de malalts a mí en màtan
Jo estich molt atareat!
Li respon Mestre Simón:
—D'axò no s'en pot queixà
Puis sols li volen donar
Sa pena del *Talión*.

SEBASTIÀ BARCELÓ.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS

Primer i segon tom: vanals a nostra librería.

ANDREU CAIMARI

In Hoc Signo Vinces

Poema Constantinià premiat en el XV Certamen Científic-Literari del Seminari conciliar de San Pere, de Palma de Mallorca, celebrat en el dia 6 de novembre de 1913—Edició en paper de fil virgurat costada pel Magnífic Ajuntament d'Inca.—Un exemplar ptes. 1'50.

Venal a les principals llibreries i a l'impremta de CA-NOSTRA en gros i a la menuda.

Fuerza Motriz

Se vende un malacate para una caballería, bien construido, fuerte y en buen estado. Informarán en la fábrica de gaseosas Gelabert y C.^a calle de la Fortuna 3.

Tinta Pelikan 4001 5001

Color de cel negra, la millor per escriure llibres, al escrit no pert mai, mai, mai—Murta, 5—Inca.

RECORDATORIS de Primera Comunió

MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS

CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES

A nostra Llibreria.

Enquadernacions

En notros tallers ne feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA

CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

ESTAMPES

DEL

COR DE JESÚS

DE 75 AMB 55 CENTIMETRES

I ALTRES MIDES

Propis per fer l'entronament

del Sagrat Cor

A LES CASES CRISTIANES

C. Murta, 5—Inca

Dietario para 1915

CONTIENE DATOS DE

Madrid, Barcelona, Valencia Sevilla y Palma de Mallorca

BREVE

Cartilla Civico-Moral

POR EL

M. I. Sr. D. Nadal Garau y Estrany
Canónigo Doctoral de la S. I. C. B. de Mallorca

PRECIO

Un ejemplar encuadernado 0'40 ptas.

De venta en la Librería La Bona Causa, Murta, 5. —Inca.

SEGELLS DE GOMA

O

Coatchouc

Y demás aumetjos de segellar.

A l'impremta de CA—NOSTRA

Murta 5—INCA

Aquest setmanari se publica amb censura eclesiástica.

Imprenta de Miguel Durán Seurina

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan, **Cuellos, Puños y Camisas**. Preferimos se entreguen las prendas sucias o sea sin lavar

Precios { Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id. id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca—Sastrería y Camisería de FLORENCIO PRAT, —Mayor, 6, 8, 10—P. del Sol, 1 y 2,